

ната наука, съ изкуството да намира злато въ природата. Щомъ го намѣри, то е за него. Този човѣкъ разполага не само съ богатствата на природата, но и съ богатствата на всички добри хора на земята.

Съвременнитѣ хора търсятъ причинитѣ и последствията на нѣщата, за да издигнатъ страданията. — Не, задачата на човѣка не е тази. За задачата на съвременния човѣкъ е да влѣзе въ вжтрешна връзка съ цѣлото човѣчество. При най-големитѣ страдания и изпитания човѣкъ трѣбва да знае, че не е пигмей да се огъва, да скърби, да плаче, но трѣбва да се радва, че му се даватъ условия да разреши известна задача. Не е лошо да плаче, да скърби и да пѣшка човѣкъ, но това трѣбва да става музикално. Само хората не страдатъ. И животнитѣ страдатъ и пѣшкватъ като човѣка, като благороднитѣ дами, госпожи и госпожици. Обаче, свѣтътъ не се нуждае отъ госпожици и госпожи, свѣтътъ се нуждае отъ деви. Подъ думата „деви“ се разбира онази степенъ на развитие на човѣшкото съзнание, когато човѣкъ при никакви условия на живота не може да се опетни, не може да се подкупи, нито изкуси. Каквито богатства да му предлагате, той по никои начинъ не се изкушава. Всички сжщества, които сж дошли до тази степенъ на развитие въ съзнанието си, се наричатъ „деви“. Оттамъ ние употрѣбяваме изразитѣ „девственъ човѣкъ, девствени гори“. Често употрѣбяваме думитѣ „чистъ и светъ“. Думата „светъ“ се подава на окисляване, когато думата „дева“ не се подава на никаква промѣна. Дева подразбира съзнателна връзка съ Първичната Причина. Въ български езикъ думата „Богъ“ има двояко значение. Когато кажете, че вѣрвате въ Бога, хората мислятъ, че сж вързани, че умътъ имъ не е свободенъ, че сж ограничени хора, затова, именно, ученитѣ замѣстватъ тази дума съ думата природа, която е въ възходящо състояние. Ето защо, днесъ трѣбва да се намѣри ново име за Бога. Това име сжществува, но хората трѣбва да го намѣрятъ. Това име е свещено и не може да се признася. Само онзи може да го произнесе, който има непреривна връзка съ Бога. Привилегия е за човѣка да има име. Когато извиквате нѣкой вашъ приятель, или приятелка на име, тѣ веднага се обръщатъ къмъ васъ и сж готови на всѣкаква услуга. Всички, които иматъ имена, сж записани въ регистритѣ на хората. Всѣки трѣбва да носи такова име, което да не се повтаря. Нѣкой казва, че се нарича Петъръ, Драганъ или Здравко. — Кой не е Петъръ въ България? Дето се обърнете, на Петъръ ще попаднете. Единъ